

מסורת הש"ס

(א) [ג"ח הרי'] (ב) [נ"ל רבא],
(ג) [פ"י תוס' ערסין לב, וע"י
ערוך ערך חלם], (ד) [קדושין
מ, כ"ק יב, (תוספ' כתובות
פ"ב ותוספ' ס"ב פ"ב)],
(ה) [דף סט: א] (ו) [שחקט
רש"ש, א] [יב"ב תמ"א].

הגהות הב"ח

(ב) ג' ספחות לטון ולטון
 ומבחרות מבחר פליל ודיוטות
 אלל ואלל שחקן: (ג) י
 קוד טון ודבר השואה ספס
 יאד דפדפד: (ד) י
 דיה אפילו יו ואלל מחטטטל
 ודורשילא ליה אונגה פליל
 ודפד: (ה) י
 שאלין קטעוין דוריוו כל הן
 דלחמן: (ו) י
 יח סבוב דיה ספס עמלי:
 (ז) י
 (ח) י
 מורחין מורן אלל: (י) י
 דיה סבוב יו מוכר דך
 דלור: (יא) י
 סבובת את המצר דלור
 לטון ענינין לקרחתה דור
 דיוט: (יב) י
 שפראנין י

מוסף רש"י

מאצטורבלי. מושג אחת
הרחיב נמות שכן ומקרקע
משיב לכו ובחובות מס.
מעמלא רבתי. שמות
הנחם מתקרקע קא חת
דסרנא דארעא חד
דוא. דסא כולא מחיבת.
סדנא. טרינק כמו קדן
נפסין. כלמא טעא שול
הקרקע חד הוא (מדישין דין)

אֵינְטֵרְוִיבֵּל דִּלְמֵרִי מִכּוֹר לֹא מֵשׁוּר
וּלְנִסְקֹף חִיבֵר הוּא קִדּוּשׁ שִׁקְעָנֶה בִּ
חֲשִׁיב כִּית לְעִינ מִכִּירֵת בֵּית דּוּמִיא
לְהֹלֵא טַעֲמִיחֵר גְּבִי מִכְשֶׁת מֵשׁוּר דִּ
אֵת הָאֵינְטֵרְוִיבֵּל אֵת נֶקֶט מִכְשֶׁת
אִוְרֵחַא דִּמְלֵחַת נֶקֶט שְׁהִי רִגְלִין
לְהִיבֹר אִי נְמִי רִבּוּחַא אֵת דִּנְקֵט
דְּפִרְשִׁי דִּלְעֵ"ג דִּלְמֵרִי רִבֵּן מִכּוֹר
אֵת הָאֵינְטֵרְוִיבֵּל אִיחַל לְמִימֹר דְּחֲשִׁי
לִיֵּה תִלָּשׁ לְעִינֵי הַכֶּשֶׁר זְרַעִים
דְּפִרְשִׁיתִּי עִשׂוֹר נִכְסִי. שֶׁבַח
טוֹטֵלֵת בְּנִכְסֵי אִיבֵּה בְּצִילֵי פִרְנֶסֶת
בְּהֵלֵל לְהִשָּׁאֵר בִּי וְקִי"ל בְּחִבּוּת
(דֵּן 100.) לְפִרְנֶסֶת שְׁמִין בָּזֵל וְהִיבֵּל
דִּלְאִין יוֹדֵעִין דְּעֹמֹר טוֹטֵלֵת עִשׂוֹר
נִכְסֵי וּמִתְמַקְרָעֵי וְלֹא מִמְטַטְלֵי
דִּלְמֵרִי (מִכְּבוֹת: 100) **מֵאֵלְטֵרְוִיבֵּל.**
כִּרָ"א (100) דֵּלֵל הַמְּחֻבֵּר לְקִרְקֵה הִרֵי הוּא
קִרְקֵקֵ. וּפִירֵשׁ רִבֵּנוֹ מִחֻנָּל וְקִי"ל הִרֵי
דֵּהֵא לִית מֵאֵן דְּלִיגֵי עֵלֵה וּלְדִבְרֵי
הַכֵּל פִּרְנֶסֶת דֵּהֵא עִשׂוֹר נִכְסִי
מִתְמַקְרָעֵי וְלֹא מִמְטַטְלֵי אִיחַל וְשִׁפְלִי
זִמּוֹן הוּא דֵּהֵא בְּהִדִּיא פִּסְק רִבָּא
בְּפִרְקֵי מִזִּילֵת הַשֶּׁשֶׁה (מִכְּבוֹת 100) הַלְבַּחֵת
מִתְמַקְרָעֵי וְלֹא מִמְטַטְלֵי בִּין לְכַחֲשׁוֹת
בִּין לְמַחֲשׂוֹת בִּין לְפִרְנֶסֶת אִיחַל עַבְד
דְּרִבּוּתֵי הַגְּאוּסִים חֲקוּלֵי לְגִבּוֹת כְּחוֹבֵה
אִפִּי מִמְטַטְלֵי גִבּוֹסִים עַבְד מִזּוּזֵי אִפִּי
מִמְטַטְלֵי דֵּהֵא קִי"ל (מִכְּבוֹת דֵּן 100)
תַּחֲלֵי כְּחוֹבֵה כְּחֻבֵּל דְּמִי הֵי מִלִּי
כְּחוֹבֵה וּמִזּוּזֵי אֲבָל הַפִּרְנֶסֶת אִיבֵּה
מִמְחִי כְּחוֹבֵה הַלֵּבֶן בְּחֻקּוֹמָה עֵימֻדָּת
מִתְמַקְרָעֵי גִבִּיא וְלֹא מִמְטַטְלֵי (100)
אֲבָה מֵאֵלְטֵרְוִיבֵּל. דִּלְעִינֵי טְקוּרֵי
קְדוּשִׁין בְּקִרְקֵקֵ. שְׁמַעִינֵן מִיבֵּה טְקוּרֵי

לשעמא כר"א סלקא דסבר כל תמא
משכירא תבנים תמקרקע' חשיב ליה
שיחן ומערוז בשכור הבית, אע"פ דיה
המטלטלין, תשמיש' שניה שאלין קבועי
בית: הרי כולן מכורין. המטלטלין תש-
אלא חטי' ושערי: צין כך וצין כך. צין
וצורות וכל מבר כלל. ודמים מודיעים לו
שעפרו חול שמוללין ממנו וסוכא
עצמו: טעויות הפסוקות תוסב. וזכר
וסתני ר' חייל. דפסוקות לכאן ולכא-
ההצח' בן פמחה העימו: אמר ר'
אחא תמא שלא אמר חל' וזכר מו' מו'
הבא מודי ר"א דחל' ובתים חל' וזכר מו'
תמא. איר משמע כללו אמר לו
שנים לשון איר. הס. ולק' לישאן קק'
הכי תמי מירב (א) חל' באתו' אמר לו
לא מבר כלל אמר (ב) ש: חל' הני
לשון דירה דעל שם דירה נקראת
אירא תמא: וזכר סבר כלל המ-
(שמות טו) ויכלל אלו ק' אחא קדש
ועיקר. ומתכבד הכא' לישאן תמא
שנא אצל חל' מבר את הבתים: מלו'
בחוסיס. לאו בחזקת שלש שנים מיירא
לא קנה מלוה. שרי ש' שתמישי' א'
מלוה. והיינו עעמא דמחא קר' נפקא לן
ועד חל' חל' דשמי' אירא ושערי
יושב בה הוא קונה בחזקת ישיבה אבל
שהוא מחזיק הוא זוכה ולא בחזירי: כ'
המוכר כל הדמים של עשר השדות איר'
דקדנא דלרעה חל' הוא כל השדות איר'
(לעיל דף גג.) שני שדות ומל' חל' ציניה

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

סז.

לח א מיי פייכ מהל'
 חסות ה' א סמג עשין
 מח עוש'פ אה'פ ס' קיג
 ספ' כ:
 לח ב ג ד ה ו ז ח'
 פכ'ה מהל' חסרה
 הלסו א סמג עשין פכ
 עוש'פ ח'ת ס' רטו ספ'ק
 ח:

רבינו גרשום

[illegible]

חיברו כחלוש ואלטורובול גמי תלוש
יהיו לקביועות בקרקע טפי ממחשבת
רי הן ככלל בית וחסיני בקרקע או
אל להו תיקון. האז נקטק להדיח בזה

מעמלא דבתי. וא"ת היכי
דמי אז כבר נא
השכירות ליד האחין מיהו כי מעטליני
יניסו ולא גביח מנייה ולי אחת
אלאשמועינן שיכולה להשכיר לצורך
הדנויותיה פשטו דלפיליו למכור
ויכולה ו"ל כגון דלפיליו הדיח
לשנה וכבר עבר מלי חומן וקון
משמע קן דלפיליו שכירות חומן
שעבר תטול דליין השכירות משתלמת
אלא לבסוף ולא דמי למטלליני:
ים

לתוכה אין נמכרות עמה
ו"א אומר המוכר את החצר
נתוחות לכאן ולכאן נמכרות
שיא יהא דרוב תשמישתייהו
המוכר את החצר לא מכר
ליה דירתא דכולי עלמא לא
סבר תרביצא משמע ומר
אי דאמר ליה דרתא דכולי
חצר מר סבר חצר אוירא
מר רב נחמן מכר לו ⁽¹⁾חולסית
ק במצולה לא קנה חולסית
ר מדינות כיון שהחזיק באחת
הוא וכולה חדא תשמישתא
מישתא לחוד ואיכא דאמר
אמר

א להלכתא וכן עיקר: **מעמלא דכ"י**.
ס מכר בתיס הפתוחים לחצר וצורות
עליס ומכרין בכלל חצר: **אכל לא אס**
ס שאר מטלטלין שאין בכלל מטמאי
(קט). מעמלא פתחא אקרי מטלטלי
ו בכלל חצר: **אלא אורי**. אבל חצר
תוחין לחצר: **חולסאוס**. פ"ח קרקע
הכול והלכך מקום חסוב (י) צפי
לא לרשות הרבים: **מילואא**. אורי:
י. פתח של ג' הוון פתוח יומר
אזי מוכר לך ובלשון זה מכר לו
ובחצר אין דרין אלא בבתיס והלכך
י. **ממחרמינן** דרמא: **ר"א סבר סריבא**
י. **ממחרמינן** דרמא דרמא אחת ס
י. מכר אלא אורי של חצר וממח
המוכר את החצר אפי' בלשון דרמא
לא א פליגי דכ"י משמע. דגם הוא
המוכר את החצר. מה סבר חצר
נחלה בזה וריתח חסרינן בבתיס
הבתיס נמכרין בכלל חצר כן פ"ח
י. דרמא ולא שגא א"ל דרמא ולא
י. מנאל. יוש מפרשים לדגיס: **החוק**
י. קרקע נקנית בחקק בשטר ובחוקק:
לזה לא מהניא חזקה חולטית לקנות
ס (בא) (י) וימיה מ' בזה חפשיס ב"ש"ה
ס הוא שגא בו צו אותה עשה שהוא
הן שני דברים חלוקין וזה המה באתו
ס: שנתן לו דמי כולן דרין דקייב
ס מהן וכדמפרש טעמא ב"ק (יב):
דמי. והא לחמרינן בחוקת הבתיס
נכסיס אגר קאי דממילא קאי קני בלא
מתן

יב מחובר דהא גבי מכר מכתשת חשבי ליה לתלוש ולבן
דקע הוי גנוי ועומד ואלא היינו טעמייהו משום דעיקר
ביטולי הנית דחשבי תלוש לענין הכשר וזרעו ולגבי מכר
ן רעה מוכר אלב לגבי הכשר כקרקע משאו ליה וכר"א
אגבה עישור נכסי אפי' מאצטורבולי דריחיים
א"ר אשי כי היינו בי רב כהנא "מגבינן אפי'
מעמלא דבת: **מתני'** המוכר את החצר
מכר בתים בורות שיחין ומעורות אבל לא
את המטלטלין יבזמן שאמר לו הוא וכל מה
שבתוכו הרי כולן מכורין יבין כך ובין כך
לא מכר לא את המרחץ ולא את בית הבד
שבתוכה ר"א אומר המוכר את החצר לא
מכר אלא אוירה של חצר: **גמ'** ת"ר
המוכר את החצר מכר בתים החיצונים
דבתים הפנימים ויהי המלכאיה חצויה

וְהָיָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל יִשְׂרָאֵל בֶּן־נִחֲמִיא וְשָׁאִין פְּתוּחוֹת לְתוֹכָהּ נִמְכְּרוֹת עִמָּה וְשָׁאִין פְּתוּחוֹת לְכָאן וּלְכָאן⁽⁶⁾ [אלון] וְאוֹלוּ נִמְכְּרוֹת עִמָּה מִכָּר אֱלָא מִילוּסָא שֶׁל חֲצֵר אִמֵּר מִד' עִמָּה וְהָא תִּנִּי ר' חִיָּא אִין נִמְכְּרוֹת עִמָּה לֹא לֵנוּ הָא דְרוּב תִּשְׁמִישְׁתִּיהוּ לְבָר: ר"א אוֹמַר אֱלָא אוּרִירָה שֶׁל חֲצֵר: אִמֵּר⁽⁷⁾ (רַבְה) אִי דִאֲמַר פְּלִגִּי דְבִתִּי מִשְׁמַע כִּי פְלִגִּי דִּא"ל דִּרְתָא סָבַר בְּתִי מִשְׁמַע אִיכָא דִּאֲמַרִי אִמֵּר⁽⁸⁾ (רַבְה) עֲלֵמָא לֹא פְלִגִּי דְבִתִּי מִשְׁמַע כִּי פְלִגִּי דִּאֲמַר מִשְׁמַע וְמוֹר סָבַר כְּחֻזַּר הַמִּשְׁעָה וְאִמֵּר⁽⁹⁾ (רַבְה) וּמִצּוֹלָה הַחֻזֵק בְּחוּלְסִית לֹא קֵנָה מִצּוֹלָה הַזֶּה אִינִי וְהָא⁽¹⁰⁾ אִמֵּר שְׁמוּאֵל מִכָּר לוֹ עֶשֶׂר שְׁדוֹת בְּנֵי מִהֵן קֵנָה כּוֹלן⁽¹¹⁾ הֵחָם הוּא דִסְדָנָא דִארְעָא וְהוּא אֲבָל הֵכָא הָא תִשְׁמִישְׁתָא לְחוּד וְהָא

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones